

СЪ ОГЪНЬ И СОЛЬ

„Защото всъки съ огънъ ще се осоли, и всъка жертва съ соль ще се осоли“.*)

Всички хора се запитватъ, какво нѣщо е животът и, въ края на краишата, сами си отговарятъ: животът е загадка. Вѣрно е, животът е загадка, но за кой? — За онѣзи, които не го разбиратъ. Който разбира живота, ползува се отъ неговите блага. Който не го разбира, страданията го следватъ. Ще кажете, че ученитѣ сѫ опредѣли, какво нѣщо е животът. Да се опредѣли нѣщо, това не подразбира още, че го познаватъ. Да опредѣлите, че даденъ човѣкъ е добъръ, ученъ, философъ, това не подразбира, че го познавате. Съзнателнитѣ хора разбиратъ правилно живота, поради което иматъ отношение къмъ него.

И тъй, животът може да се разглежда отъ три становища: индивидуално, социално и общочовѣшко. Индивидуалното гледище има отношение къмъ материалния животъ на човѣка, т. е. къмъ земедѣлието; социалното гледище има отношение къмъ духовния животъ на човѣка, т. е. къмъ музиката и пѣнието; общочовѣшкото гледище има отношение къмъ умствения, идейния или Божествения животъ, т. е. къмъ поезията. Значи, земедѣлието, музиката и поезията представляватъ живота. Който може да оре, да пѣе и да поетизира, той разбира живота и се справя съ него. Ако не може да оре, да пѣе и да поетизира, той не разбира живота и гледа на него като на загадка.

Казано е въ Писанието: „Духътъ на истината ще ви научи, какво да правите“. Като се спиратъ на този стихъ, много религиозни и духовни очакватъ всичко отъ Господа. Тѣ казватъ: Богъ ще дойде и ще ни научи на всичко. Да се проповѣдва така на хората, това значи, да се забавляватъ, както залъгватъ младата мома; че ще дойде нѣкой княжески синъ да се ожени за нея. Тя стане сутринь, облѣче се добре и започва да поглежда

*) Марка 9: 40.